

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/159/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618206206
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7618206206.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina proti žalovanej: E. S., F.. XX.XX.XXXX, T. E. XXX/X, XXX XX F., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou - Ján Buroci , s. r. o., Za Šestnástkou 17, 052 01 Spišská Nová Ves, o zaplatenie 3.082,96 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba žalobcu sa zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu 379,05 Eur s 5% ročným úrokom z omeškania odo dňa 5. 10. 2020 zo sumy 379,05 Eur do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.10.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3.082,96 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Uviedol, že dňa 7. 5. 2013 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj iba ako „Zmluva“ alebo ako „Úverová zmluva“), na základe ktorej žalovanej poskytol peňažné prostriedky vo výške 4.500,- Eur. Žalovaná sa poskytnutý úver a úroky zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bola povinná splatiť do 17. 4. 2023. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej iba ako „VOP“), ktoré obsahujú niektoré z náležitostí zmluvy o úvere. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovanú ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti (prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 17.9.2018, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou (opakovaným upozornením) zo dňa 19. 8. 2015. V súlade s čl. 19 bod 19.8 VOP sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručenú aj tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku.

2. Pohľadávka žalobcu voči žalovanej ku dňu predčasného zosplatenia, t.j. ku dňu 17.9.2018 predstavovala 3.350,95 Eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 3.082,96 Eur (žalovanej bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 4.500,- Eur, do dňa zosplatenia žalovaná uhradila na istinu sumu 1.417,04 Eur), úrokov 170,14 Eur (úroková sadzba vo výške 15,90 % ročne vyplýva zo Zmluvy), úrokov z omeškania 32,33 Eur (každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne), poplatkov 60,- Eur za upomienky

(15,- eur za každú), ktoré si žalobca neuplatňuje a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 5,52 Eur. Žalovaná po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu.

3. K žalobe žalobca pripojil dôkazné listiny, a to kópiu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 7. 5. 2013, Všeobecné obchodné podmienky účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy a sadzobník poplatkov k uvedenému dňu, doklady o preverení bonity žalovaného, druhú upomienku - opakované upozornenie, výzvu na predčasné splatenie úveru, stav omeškaných splátok na úvere, doklad o prehľade splácania a prepočte zmluvných úrokov do zosplatnenia a prepočte úrokov z omeškania do zosplatnenia.

4. Potom, čo súd vydal platobný rozkaz dňa 29. 10. 2018, žalovaná voči nemu podala odpor s vecným odôvodnením. Navrhovala platobný rozkaz zrušiť, žalobu zamietnuť s argumentáciou, že práve žalobca ju dostal do úverovej pasce v dôsledku čoho stratila schopnosť splácať svoje dlhy. Poskytol jej celkovo tri úvery a ignoroval svoju povinnosť podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. skúmať schopnosti spotrebiteľa splácať úver. Uvedenú povinnosť žalobca porušil hrubým spôsobom. Okrem zmluvy, ktorá je predmetom žaloby, uzatvorila so žalobcom ďalšie dve zmluvy, a to s koncovým číslom XXXX a XXXXX, ktoré sú predmetom ďalších súdnych sporov vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/159/2018 a 8Csp/159/2018, ktoré veci navrhla k danému sporu pripojiť.

Už len v rámci agendy žalobcu mu muselo byť jasné, že žalobkyni už bol poskytnutý jeden úver a napriek tomu uzatvoril s ňou ďalšiu úverovú zmluvu. Skutočnosť, že žalobca podal návrh na vydanie platobných rozkazov vo všetkých troch úverových zmluvách je dôkazom toho, že neskúmal schopnosť spotrebiteľa dlh splácať, a teda navodil taký stav ako je. Žalobkyňa tiež namietala nesplnenie podmienok pre vyhlásenie predčasného splatenia úveru, nakoľko žalobkyňa neeviduje doručenie žiadnej upomienky a ani výzvy zo 17.9.2018. Žalovaná podľa prehľadu splácania uhradila žalobcovi sumu 2.007,70 eur.

5. Po vykonanom dokazovaní súd rozhodol rozsudkom zo dňa 25. 9. 2019 pod sp. zn. 7Csp/159/2018-222, a to tak, že konanie čo do sumy 454,10 eur s prísl. zastavil (v tej časti zobrať žalobca návrh späť). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania. Rozhodol tak potom, čo vykonaným dokazovaním dospel k právnomu záveru, že žalobca, ako veriteľ, nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba ako ZoSÚ), keď pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy nedostatočne skúmal bonitu žalovanej, a preto nie je oprávnený od nej požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Tento súd vyhodnotil podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov, čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, žeby si žalobca nesplnil zákonné povinnosti vyplývajúce mu z ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom vychádzal z dôkazných listín predložených žalobcom, z ktorých vyplynulo, že tento písomne vyzval žalovanú na predčasné splatenie úveru a preukázal doručenie písomnej upomienky a výzvy k zaplateniu omeškaných splátok.

6. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa, a to vo výrokoch II. a III. Nesúhlasila s argumentmi súdu a nestotožnila sa s ním, považovala rozsudok v napadnutej časti za nesprávny z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods.1 písm. h/ CSP) a tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods.1 písm. f/ CSP).

K splneniu povinnosti konať s odbornou starostlivosťou uviedla, že v súlade s § 7 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z. si svoju povinnosť splnila. Na posúdenie bonity využila tri rôzne zdroje informácií - report zo SRBI, žiadosť o poskytnutie úveru a výpisy z obchodného účtu žalovanej (pre žalovanú viedla dlhodobý bežný účet, z ktorého na základe debetných a kreditných obrátov bolo možné dostatočne posúdiť jej bonitu a žalovanej bol predschránený limit úveru). V žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru žalobkyňa uviedla, že žalovaná bola povinná poskytnúť úplné, presné a pravdivé údaje na posúdenie jej bonity v súlade s § 7 ods.2 z. č. 129/2010 Z.z. a pokiaľ v žiadosti o poskytnutie úveru sú pri jednotlivých položkách uvádzané nepravdivé, resp. neúplné informácie, ktoré neboli pravdivo uvedené, žalovaná porušila túto povinnosť. Pokiaľ súd tvrdil, že skúmanie výdavkov žalovanej bolo nedostatočné, žalobkyňa sa s týmto vyhlásením nestotožňuje, nakoľko má reálne obmedzenú možnosť skúmať skutočné výdavky žalovanej. Ďalej uviedla, že žiaden predpis na ochranu spotrebiteľa nezakazuje, a ani len neobmedzuje možnosť banky poskytnúť klientovi viac úverov, banka je obmedzená iba konaním s odbornou starostlivosťou. Mala zato, že riadne vykonala dopyt do úverového registra, čím si splnila zákonom stanovenú povinnosť uvedenú v § 7 ods. 1 citovaného zákona.

7. Za nepreskúmateľný žalobkyňa považovala rozsudok aj z toho dôvodu, že nie je možné zistiť, prečo súd žalobu zamietol v prevyšujúcej časti a nepriznal žalobkyni nárok ani na časť pohľadávky, teda na nezaplatené anuitné splátky splatné v čase rozhodovania súdu I. inštancie spolu s úrokom z omeškania a poplatkami za poistenie. K tomu uviedla, že žalovaná bola povinná splácať poskytnutý úver formou anuitných splátok vo výške 75,05 eura mesačne, vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca a zaviazala sa ho zaplatiť do 17.4.2023. Ako prílohu priložila amortizačnú tabuľku z ktorej vyplýva, že ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie 25.9.2019 bola žalovaná povinná uhradiť splátky za obdobie od 15.5.2013 do 16.9.2019, spolu vo výške 5 778,85 eur. Z prehľadov splácania do predčasného zosplatnenia a po predčasnom zosplatnení je zrejmé, že žalovaná uhradila do predčasného zosplatnenia 4 580,69 eura bez súm poistného a po predčasnom zosplatnení sumu 454,10 eur, t.j. spolu 5 034,79 eura. Dlžná suma neuhradených splátok splatných ku dňu rozhodovania súdu predstavuje sumu 744,06 eura s úrokmi z omeškania a s nezaplatenými poplatkami za poistenie 5,52 eura. Z uvedeného je preto zrejmé, že súd nemal žalobu vo zvyšku zamietnuť. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 389 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobe žalobkyne v plnom rozsahu vyhovie a zaviazá žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyni prizná náhradu trov konania, prípadne, aby rozsudok súdu I. inštancie zmenil a žalobe vyhovel v časti 774,06 eura spolu s úrokmi z omeškania a nezaplatenými poplatkami za poistenie vo výške 5,52 eura a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobkyni náhradu trov konania.

8. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne zotrvávala na svojom stanovisku uvedenom v odpore, že žalobkyňa si nespĺnila svoju povinnosť vyplývajúcu z § 7 zákona č. 129/2010 Z. z., že práve žalobkyňa v kumulácii s ostatnými finančnými inštitúciami ju dovedla do neriešiteľnej úverovej špirály, nakoľko neskúmala naozajstnú možnosť žalovanej splácať svoje dlhy. Predmetný rozsudok považuje za preskúmateľný a jasný. Navrhovala ho potvrdiť ako správny a zaviazat žalobcu k náhrade trov konania. Trvala na námietke, že nedošlo k splneniu povinností zo strany žalobcu ani podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo je subsidiárnym dôvodom na zamietnutie žaloby, nakoľko nedošlo k nadobudnutiu účinkov predčasného vyhlásenia splatnosti úveru. V ďalšom vyjadrení podala vzájomnú žalobu, ktorou navrhovala žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú aj z ďalších dôvodov, a to nesprávne uvedeného údaju RPMN v predmetnej úverovej zmluve. Uviedla, že žalobkyňa do výpočtu RPMN nezahrnula buď poplatok za poistenie vo výške 1,89 eur mesačne, alebo poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 eur mesačne. Aj z tohto dôvodu citujúc ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvárania úverovej zmluvy, teda k 7. 5. 2013, je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov. Vzájomnou žalobou sa zároveň domáhala od žalobkyne zaplata sumy 379,05 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 13. 3. 2019 až do zaplata dôvodiac, že žalobkyni celkovo uhradila titulom predmetného úveru sumu 5.005,79 eur, pričom istina tvorila sumu 4.500,- eur, pri deklarovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru má teda nárok na zaplata sumy nad istinu vo výške 379,05 eur titulom bezdôvodného obohatenia.

9. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/391/2019 zo dňa 16. 11. 2020 bol rozsudok súdu I. inštancie zrušený vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu I. inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd poukázal na skutočnosť, že záver súdu, že predmetný spotrebiteľský úver je v rozpore s § 7 ods. 1 ZoSÚ, je predčasný a odôvodnenie súdu je v tejto časti nepreskúmateľné. Uviedol, že súd náležite nevyhodnotil citované ustanovenia, keď nezisťoval do akej miery žalovaná poskytla úplné a pravdivé informácie žalobkyni. Nevyhodnotil dobu trvania úveru s prihliadnutím na poskytnutú sumu, ako aj výšku mesačnej splátky a s prihliadnutím na ostatné záväzky žalovanej. Rovnako súd nevyhodnotil postup žalobkyne, ktoré údaje od žalovanej mala žiadať, resp. trvať na ich poskytnutí, aby spoľahlivo mohla posúdiť schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver. Uviedol, že je potrebné posúdiť, do akej miery porušenie povinnosti žalobkyne skúmať bonitu žalovanej malo vplyv na poskytnutý úver, či týmto konaním žalobkyne mohlo dôjsť k obmedzeniu jej práva predčasne zosplatiť úver, resp. intenzita tohto porušenia bola tak vysoká, že úver z uvedeného dôvodu sa stal bezúročným a bez poplatkom (§ 11 ods.2 z. č. 129/2010 Z. z.).

10. Odvolací súd v závere odôvodnenia uviedol, že súd I. inštancie predčasne rozhodol, keď zamietol celý nárok žalobkyne, keďže z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaná bola v omeškaní s platením anuitných splátok. Keď súd posúdil, že žalobkyňa nemôže z dôvodu porušenia povinností podľa § 7 ods.1 úver zosplatiť, nie je zrejmé, prečo súd žalobkyni nepriznal splatné splátky. Preto, ak súd po doplnenom dokazovaní opätovne dospeje k záveru, že žalobkyňa zanedbala povinnosť podľa § 7

ods.1, bude povinný vyhodnotiť omeškanie žalovanej vo vzťahu k splatnosti jednotlivých splátok k času rozhodnutia súdu.

11. V intenciách odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu súd vo veci vykonal ďalšie dokazovanie, opakovane preskúmal predmetnú úverovú zmluvu, či táto je v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, či predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Oboznámil sa s písomným stanoviskom žalobkyne zo dňa 23. 6. 2021 k vzájomnej žalobe a k výpočtu RPMN, z ktorého zistil, že žalobkyňa naďalej zotrvávala na tvrdení, že výpočet RPMN v predmetnej úverovej zmluve je správny a v súlade so zákonom. Žalobca uviedol vstupné údaje, ktoré sú použité na výpočet RPMN. V zmysle základnej rovnice podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona je pri výške pôžičky 4.500,- eur, ročnej úrokovej miere 15,90 %, dátumu čerpania k 7. 5. 2013, a pri poistení 0,00 % vychádza RPMN vo výške 18,22 %, čo je údaj správne uvedený v predmetnej úverovej zmluve. K tvrdeniu žalovanej, že do RPMN nebol zahrnutý poplatok za poistenie, uviedla, že tento poplatok do výpočtu nevstupoval, nakoľko skutočnosť, či si klient poistenie zriadi, alebo nie, nemá vplyv na podmienky samotného úveru. Tento poplatok nebol zahrnutý do RPMN, nakoľko v konkrétnom prípade poistenie bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Uviedla, že v rámci predzmluvných rokovaní má každý klient možnosť uzatvorenia úverovej zmluvy bez poistenia, poistenie súboru A, alebo poistenie súboru B. V danom prípade si žalovaná zvolila súbor poistenia A, čo je zrejme zo samotnej žiadosti o poskytnutie úveru. Tento typ poistenia zahŕňa poistenie schopnosti splácať úver pre prípad smrti, trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti, k čomu žalobca predložil dokument - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, kde v časti 3. Náklady spojené so spotrebiteľským úverom je jednoznačne uvedené, že na získanie úveru sa nemusí uzavrieť poistenie, alebo ďalšia zmluva o doplnkovej službe. Žalovaný vyhlásil, že tento formulár pred podpisom zmluvy si prevzal. Ďalej poukázal na obsah všeobecných obchodných podmienok banky (VOP) čl. V písm. E ods. 1, ktorý vo vyjadrení citoval. S poukazom na uvedené v závere žalobkyňa konštatovala, že do celkových nákladov patrí poistné iba vtedy, ak spotrebiteľ musí uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Keďže neobstojí premyslať ohľadom povinného uzavretia poistného k úverovej zmluve, neobstojí ani námietka žalovanej ohľadom nesprávnosti výpočtu RPMN, hodnota RPMN bola vypočítaná správne a v súlade so zákonom. S poukazom na uvedené žalobkyňa navrhovala vzájomnú žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so stranami predloženými listinnými dôkazmi, a to úverovou zmluvou, VOP žalobcu účinnými od 15. 9. 2012, žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru, výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 17. 9. 2018, doručenkou o prevzatí tejto výzvy zo dňa 20.9.2018, druhou upomienkou zo dňa 19. 8. 2015, prehľadom splácania úveru, prehľadom skutočných a ideálnych úhrad žalovanou žalobcovi, výpočtom RPMN predloženým žalovanou realizovaným prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN Portálu finančnej osvety a ochrany spotrebiteľa MF SR, výpočtom RPMN predloženým žalobcom, stanoviskom NBS k RPMN, stavom omeškaných splátok na úvere, prepočtom zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, dokumentom s názvom Credit report - analytic žalovanej, prepočtom úrokov z omeškania, dokumentom s názvom Komunikácia k problémovej pohľadávke klienta E. S., ako aj pripojením rozhodnutí zo spisov tunajšieho súdu sp. zn. 5Csp/159/2018 a 8Csp/159/2018 a kontrolným výpočtom RPMN vykonaným súdom prostredníctvom kalkulačky na výpočet RPMN dostupnom v súdnom registri a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Dňa 7. 5. 2013, na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie spotrebného úveru uzatvoril žalobca so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj iba ako „zmluva“ alebo ako „úverová zmluva“), účelom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanej žalobcom vo výške 4.500,- eur s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 15,9 % ročne. Žalovaná mala úver splácať v 120 anuitných splátkach splatných mesačne v 15. deň kalendárneho mesiaca vo výške 75,05 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 15. 5. 2013 a splatnosť úveru bola určená na 17. 4. 2023. Zmluva obsahuje údaj o RPMN v hodnote 18,22 %, údaj o priemernej RPMN v hodnote 18,86 % a celkovú čiastku, ktorú klient musí zaplatiť v hodnote 9.244,80 eur.

14. Ako základná podmienka úveru je v zmluve uvedený aj súbor poistenia „Súbor A“. Podľa textu zmluvy (bod 3.8) žalovaná vyhlasuje, že spĺňa podmienky poistenia s poistením v rozsahu súboru uvedeného v bode 1.2 za podmienok uvedených v úverovej zmluve a poistnej zmluve.

15. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej aj iba ako „VOP“, alebo ako „Všeobecné obchodné podmienky banky“), ktoré upravujú podrobné podmienky splácania úveru. Podľa článku V písm. E Všeobecných obchodných podmienok banky, sú podmienky poistenia upravené v poistnej zmluve. Vznikom poistenia na základe poistenej zmluvy vzniká klientovi povinnosť platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver splatný v termíne splatnosti, ktorého výška je uvedená v Sadzobníku poplatkov. Tento poplatok je klient povinný platiť za celé poistné obdobie bez ohľadu na to, kedy došlo k zániku poistenia. Podľa žalobcom predloženého sadzobníka poplatkov, I. časť - fyzické osoby účinného od 15.8.2012 predstavuje poistenie schopnosti splácať úver (pôžičku) pri „Súbore poistenia A“ 2,45 % z výšky mesačnej splátky úveru (v prípade úveru poskytnutého žalovanej ide o sumu 1,89 eur mesačne - poznámka súdu).

16. Všeobecné obchodné podmienky banky obsahujú aj možnosť banky žiadať o predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom aj v prípade nesplácania úveru riadne a včas.

17. Žalovaná z poskytnutej pôžičky vo výške 4.500,- eur (ako je uvedené v 2. bode tohto odôvodnenia) ku dňu predčasného zosplatenia 17. 9. 2018 dlhovala žalobkyni 3.350,95 eur, pričom po zosplatení vykonala úhradu vo výške 454,10 eur (4 splátky po 76,- eur od októbra do decembra 2018, január 2019 a 2 splátky po 75,05 eur v mesiaci február a marec 2019). K plateniu ďalšej časti pohľadávky žalobcu nepristúpila. Listom zo dňa 19. 8. 2015 označeným ako „Druhá upomienka“ žalobca naposledy vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok úveru zo Zmluvy o úvere do 24. 8. 2015 a upozornil žalovanú, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy banka uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplatenie celej pohľadávky, ktoré ku dňu vyhotovenia predmetného dokumentuje predstavuje sumu 4.116,49 eur.

18. Listom zo dňa 17.9.2018 označenom ako „Výzva na predčasné splatenie úveru“ žalobca uviedol žalovanej, že rozhodol o predčasnej splatnosti úveru ku dňu 17.9.2018 a vyzval žalovanú na bezodkladnú úhradu celého dlhu vo výške 3.350,95 eur s príslušenstvom. Predmetný list bol žalovanej doručený dňa 20.9.2019, pričom podľa údajov na doručeníke zásielku prevzal manžel žalovanej.

19. Podľa žalobcom predloženého prehľadu splácania úveru, mala žalovaná žalobcovi do predčasného splatenia úveru (t.j. k 17.9.2018) uhradiť celkovo 3.082,96 eur, pričom poslednú úhradu vykonala dňa 15.8.2018. Ako už bolo vyššie uvedené, k ďalšej úhrade pristúpila po zosplatení spolu vo výške 454,10 eur. Nakoľko v tejto časti žalobca zobral žalobu späť, domáhal sa zvýšeným nárokom od žalovanej zaplatenia sumy vo výške 2.628,26 eur titulom nezaplatenej istiny, úroku vo výške 170,14 eur, úrokov z omeškania vo výške 32,33 eur, spolu s ročným úrokom vo výške 15,90 eur z jednotlivých nezaplatených istín za obdobia od 17. 10. 2018 do 12. 3. 2019 vrátane a 5 % ročného úroku z omeškania z jednotlivých nezaplatených istín a z nezaplatených úrokov vo výške 170,14 eur od 18. 9. 2018 až do zaplatenia.

20. Žalovaná predložila výpočet RPMN vykonaný prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN Portálu finančnej osvety a ochrany spotrebiteľa MF SR, podľa ktorého je hodnota RPMN 18,51 % pri konečnej splatenej sume 9.471,60 eur. Súd však z ňou predloženého výpočtu zistil, že žalovaná nesprávne uviedla dátum čerpania úveru 19. 10. 2012. Výšku úveru uviedla správne 4.500,- eur. Aj jednotlivé dátumy splátok, ktoré mala uhrádzať začínajú dňom 13. 12. 2012 a končia dňom 13. 4. 2015, čo nie je vôbec v súlade s údajmi, ktoré sú uvádzané v úverovej zmluve zo dňa 7. 5. 2013, ktorý úver mal byť splatený 17. 4. 2023. Súd teda na takto chybný predložený dôkaz neprihliadal. Z uvedených dôvodov súd sám vykonal výpočet RPMN, a to prostredníctvom kalkulačky na výpočet RPMN dostupnej v registri súdov. Pri zadaní výšky úveru 4.500,- eur čerpanom dňa 7. 5. 2013, 120 mesačných splátkach úveru vo výške 75,05 eur mesačne (vrátane poistenia) s dátumom prvej splátky 15.5.2013, dňom splátky 15. v mesiaci , je hodnota RPMN 18,17 % a zaplatená suma je 9.232,80 eur. Pri zadaní rovnakých hodnôt, avšak bez pripočítaných mesačných splátok za poistenie je hodnota RPMN 17,37 % a zaplatená suma 9.006,- eur.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

22. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej aj iba ako „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú

uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej aj iba ako „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

25. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h) a i) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

27. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

28. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

32. Podľa § 458 ods.1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

35. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou dňa 7. 5. 2013 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle všeobecných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaná pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejmé aj v danej veci.

37. Súd prioritne skúmal splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalobcom a dospel k odlišným zisteniam a záverom, ako pri vo svojom prvom rozsudku vydanom v predmetnej veci.

38. Jedným zo zákonných predpokladov uplatnenia práva veriteľa žiadať dlžníka - spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, je aj upozornenie spotrebiteľa veriteľom na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Žalovaná v konaní tvrdila, že žalobca si uvedenú povinnosť nesplnil a na uplatnenie práva predčasne úver zosplatiť ju neupozornil. Žalobca svoje tvrdenie o splnení si tejto povinnosti v priebehu konania nepreukázal a nepredložil doklad preukazujúci aspoň odoslanie (ak už nie doručenie) zásielky s predmetným upozornením žalovanej. Požadované upozornenia žalovanej žalobcom nevyplýva ani zo žalobcom predloženej komunikácie so žalovanou. Tá má podľa tvrdenia žalobcu preukazovať odoslanie upozornenia žalovanej, ktoré jej mali byť mailovou a telekomunikačnou komunikáciou zasielané, avšak podľa uvedených listinných dokladov súd zistil, že pri tejto komunikácii sa nachádzajú iba záznamy s označením: „kontaktovanie klienta, klient nebol zastihnutý, klient nedvíha“. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ktoré je preto potrebné považovať za neplatné a možnosť žalovanej splácať úver v splátkach za zachovanú. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade došlo v zmysle ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka k neplatnému zosplateniu celého úveru.

39. V ďalšom sa súd zameril na posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu týkajúceho sa časti pohľadávky žalobcu, ktorá sa do rozhodnutia súdu stala zročnou, ako aj posúdením dôvodnosti nároku uplatnenom vzájomnou žalobou žalovanej.

40. V Zmluve je uvádzaná hodnota RPMN 18,22 %. Ročná percentuálna miera nákladov je údaj, ktorý spotrebiteľovi umožňuje posúdiť výhodnosť či nevýhodnosť ponúkaného úveru, a to jeho porovnaním s RPMN iných úverov. Neuvedenie či nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa v zmluve, má zo zákona za následok, že úver je bezúročný a bezpoplatkový.

41. Zo zmluvnej hodnoty RPMN, ako aj z tvrdení žalobcu je zrejmé, že tento pri zadávaní zmluvných parametrov v súvislosti s výpočtom RPMN vychádzal jednak z výšky úveru 4.500,- eur, ako aj z výšky mesačnej splátky úveru 75,05 eur. Žalobca tak do mesačnej splátky úveru nezapočítal poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,89 eur mesačne, ktorý poplatok bol splatný v termíne splatnosti splátok úveru, a ktorý bola žalovaná povinná platiť za celé poistné obdobie. Súd má za to, že uvedený postup žalobcu je nesprávny a naopak má za to, že do výpočtu príslušnej RPMN je potrebné zahrnúť celú sumu mesačnej splátky, teda sumu vrátane poplatku za poistenie schopnosti splácať úver, t.j. sumu mesačnej splátky vo výške 76,94 eur (75,05 eur + 1,89 eur).

42. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Z takto formulovaného znenia nevyplýva záver o tom, že náklady na poistenie - Súbor poistenia A s výškou poplatku za poistenie 2,45 % z výšky mesačnej splátky úveru, na ktorom sa zmluvné strany mali dohodnúť, sa nemajú považovať za náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zákon totiž výslovne z takýchto nákladov vylučuje len notárske poplatky. Je síce pravdou, že vo vete za bodkočiarku sa ďalej spomínajú náklady na doplnkové služby, u ktorých je príkladom uvedené aj tzv. povinné poistné, na uzavretie ktorého je viazané poskytnutie spotrebiteľského úveru, resp. úveru za ponúkaných podmienok, avšak opätovne táto formulácia tzv. nákladov na doplnkové služby v konečnom dôsledku aj poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevylučuje uvedené medzi stranami dohodnuté poistné z nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda ani z ich zahrnutia do príslušných výpočtov ako RPMN, tak aj ich uvedenia do celkovej čiastky vymedzenej v § 2 písm. h.) ZoSÚ. Pokiaľ sa totiž zmluvné strany dohodli, že ich žalobca ako spotrebiteľ bude uhrádzať v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, tak ich následne aj „musí“ uhrádzať a v takom prípade sa splátky tohto poistného musia vnímať ako poplatok akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Navyše sú to poplatky žalobcovi ako veriteľovi známe, keďže nejde o dojednania poistenia mimo rámca uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd opätovne zdôrazňuje, že na rozdiel od notárskych poplatkov zákon takéto poistenie výslovne z definície „celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom“ nevylučuje a preto ako také je ich tiež potrebné zahrnúť do uvedených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

43. Podľa obsahu predmetnej zmluvy neboli náklady na poistné zahrnuté do výpočtu RPMN, a teda hodnota RPMN uvedená v zmluve nezodpovedá skutočnému stavu veci a bola takto uvádzaná v neprospech spotrebiteľa, t.j. uvádzala sa hodnota nižšia, než aká bola v skutočnosti (Uvedené preukazuje aj súdom realizovaný kontrolný výpočet RPMN). Navyše je potrebné poznamenať, že údaj o súbore poistenia je v zmluve uvedený v bode 1.2. vo forme predtlačeneho textu, pričom bod 1.2 má názov „základné podmienky“. Poplatok za poistenie je súčasťou mesačnej splátky úveru. Vzhľadom na uvedené a v spojení v tvrdení žalovanej o nemožnosti vybrať si medzi poistením či nepoistením úveru, je potrebné uvedené vykladať v prospech žalovanej ako spotrebiteľky, a síce tak, že žalobca nepreukázal dobrovoľnosť poistenia. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d./ ZoSÚ, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, aj vtedy sa považuje úver poskytnutý na základe takej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov.

44. Tak ako súd prvej inštancie konštatoval aj v pôvodnom rozsudku, aj po vykonaní dokazovania a vyhodnotení v ďalšom konaní má súd zato, že žalobca hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z ustanovení § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo má tak isto za následok, že úver je v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. K tomu súd uvádza nasledovné:

45. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Pre naplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 7 ods. 1 zákona nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky "s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver" postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti. Veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Je povinnosťou veriteľa získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

46. Žalobca uviedol, že pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver posúdil jej príjmy a výdavky na základe údajov uvedených v jej žiadosti o poskytnutie úveru. Taktiež vychádzal z reportu zo Sociálnej poisťovne a údajov zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií. Na to, aby si veriteľ splnil svoju povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru, podľa názoru súdu, nepostačuje iba nahliadnuť do registra, ale ide o to, aby veriteľ po nahliadnutí do takéhoto registra spolu s ostatnými údajmi o majetkovej, sociálnej a rodinnej situácii spotrebiteľa vyvodil správny záver o bonite spotrebiteľa úver splácať minimálne v rozsahu porovnania výšky príjmov a výdavkov. Pokiaľ jeden z týchto vstupných údajov (či už o výške príjmov alebo výdavkov) absentuje, nie je možné nazerať na posudzovanie schopnosti klienta úver splácať ako na dostatočné.

47. Súd má za to, že žalobca pred uzavretím zmluvy neskúmal bonitu žalovanej dostatočne. Vychádzajúc z dôkazných listín predložených žalobcom a z obrany žalovanej prednesenej jej právnym zástupcom (žalovaná sa pojednávaní osobne nezúčastňovala a právny zástupca nenavrhol jej výsluch), súd dospel k záveru, že žalobca pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy skúmal bonitu žalovanej nedostatočne. Zo samotnej žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru je zrejmé, že táto neobsahuje žiaden údaj o príjme žalovanej. Výdavky žalovanej sú v predmetnej žiadosti uvedené ako nulové, pričom žalobcovi muselo byť zrejmé, že uvedená informácia nie je pravdivá, nakoľko sám žalobca bol v danom čase so žalovanou už v jednom zmluvnom úverovom vzťahu (čo vyplýva z dôkazného spisu sp. zn. 8Csp/159/2018), žalobca teda neuviedol pravdivé a dostatočné informácie, z ktorých mal pri analýze osobných údajov a domáceho rozpočtu žalovanej vychádzať, a preto má súd zato, že žalobca nepostupoval pri skúmaní bonity žalovanej s dostatočnou odbornou starostlivosťou.

48. Súd vychádzajúc z dôkazného spisu a rozsudku v konaní sp. zn. 5Csp/159/2018 vzal za preukázané, že žalobca dokonca poskytol žalovanej ďalší úver, a to dňa 2. 1. 2014, aj napriek tomu, že už v predošlom období jej bolo odmietnuté množstvo ďalších žiadostí o osobný úver. Z dokumentu Credit report - analytic žalovanej, predloženej žalobcom v tomto konaní, je zrejmé, že v roku 2013 boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky od iných nebankových subjektov, z čoho je zrejmé, že príjmy žalovanej nestačili

na úhradu jej výdavkov a teda, že jej schopnosť riadne splácať úver, o ktorý žalobcu žiadala a ktorý je predmetom tohto konania, bola nepravdepodobná.

49. Keďže poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a žalovaná žalobcovi uhradila platbu, ktorá bola vyššia ako samotná istina, je dôvodná jej vzájomná žaloba, ktorou sa domáha od žalobcu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovaná sa domáha zaplatenia iba časti bezdôvodného obohatenia, konkrétne sumy vo výške 379,05 eur. Sú to splátky uhrádzané žalovanou po vyhlásení mimoriadneho zosplatnenia úveru, a to po 76,- eur v dňoch 17. 10. 2018, 8. 11. 2018, 14. 12. 2018, 14. 1. 2019 a splátka vo výške 75,05 eur dňa 12. 3. 2019. Uvedené úhrady ani ich výška neboli v konaní sporné, preto súd uložil žalobcovi povinnosť vydať žalovanej takto vzniknuté bezdôvodné obohatenie v zmysle ustanovení § 451 Občianskeho zákonníka, a to spolu so zákonným úrokom z omeškania, ktorý priznal počnúc odo dňa nasledujúceho po doručení vzájomnej žaloby žalobcovi.

50. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v spore. V spore bola plne úspešná žalovaná, nakoľko žaloba žalobcu bola zamietnutá a vzájomnej žalobe žalobkyne bolo vyhovené v plnom rozsahu. Súd tak priznal úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

55. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.